

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-720-124(26)/17/18(MC/KK/IK)

Warszawa, 30 lipca 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/48/2018

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki „By.Lid-ma-r Street Fashion”, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Radosława Kwaczyńskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. „Lid-Ma-R” Radosław Kwaczyński w Kraszewie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Pismem z 21 listopada 2017 r. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi tuniki „By.Lid-ma-r Street Fashion (dalej także jako: „tunika”), wprowadzonej na rynek przez

przedsiębiorcę Radosława Kwaczyńskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. „Lid-Ma-R” Radosław Kwaczyński w Kraszewie.

Kwestionowana tunika „By. Lid-ma-r Street Fashion” (rozmiar 140) występuje w kolorze czarnym, posiada kaptur, jest zapinana na zamek błyskawiczny oraz jest przeznaczona dla dzieci starszych i młodzieży. Zgodnie z pkt 2.2 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2015-02” lub „norma”), dziecko starsze i młodzież to osoba w wieku od 7 lat do 14 roku życia (to jest do 13 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkich chłopców o wzroście od 134 cm do 182 cm i dziewczęta od 134 cm do 176 cm. Na plecach umieszczono pionowo biały napis „ICON”, a na rękawach czarne taśmy ozdobne z białymi napisami. Dół tuniki i rękawy wykończone są przez podłożenie. Przy kapturze umieszczono nieelastyczne taśmy ozdobne (sznurki dekoracyjne) o szerokości 20 mm z wolnymi końcami o długości 160 mm każdy. W dolnej części tuniki umieszczono sznurki ściągające (taśmy o szerokości 20 mm), które zwisają poniżej dolnej krawędzi. Długość wolnych końców sznurków przy całkowicie rozciągniętym ubraniu wynosi 380 mm. Do tuniki dołączona została etykieta o treści „By. Lid-ma-r street fashion, gatunek pierwszy, 65% bawełna, 35% poliester. Art. tunika. Dystrybutor: P.P.H.U. „Lid-mar” Radosław Kwaczyński, tel. +48 609 737 941, +48 691 043 562”.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie (...) w Bydgoszczy, inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali produkt ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań normy PN-EN 14682:2015-02.

W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowa tunika może stanowić zagrożenie dla użytkowników z uwagi na zastosowanie na wysokości kaptura sznurków dekoracyjnych o długości przekraczającej 7,5 cm oraz sznurków ściągających, które zwisają poniżej dolnej krawędzi ubrania. Powyższe nieprawidłowości naruszają:

- pkt 3.3.3 normy, zgodnie z którym sznury dekoracyjne nie powinny być dłuższe niż 7,5 cm, z uwzględnieniem jakiegokolwiek elementu lub ozdoby trójwymiarowej,
- pkt 3.5.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające, sznury funkcyjne i sznury dekoracyjne, łącznie ze wszelkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubrania.

W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, taka konstrukcja tuniki może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, z uwagi na ryzyko zaczepienia się sznurków o wystające elementy (np. urządzeń do ćwiczeń na świeżym powietrzu).

Prezes UOKiK, mając na względzie nieprawidłowości ujawnione w wyniku badań organoleptycznych, podzielił opinię Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że tunika może stwarzać zagrożenie dla użytkowników (dzieci starszych i młodzieży).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 14 grudnia 2017 r., poinformował przedsiębiorcę Radosława Kwaczyńskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. „Lid-Ma-R” Radosław Kwaczyński w Kraszewie (strona postępowania) o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki. Jednocześnie, w drodze postanowienia z 4 stycznia 2018 r., wyznaczył temu przedsiębiorcy termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez tuniki. Prezes UOKiK wyjaśnił, że niezbędne jest podjęcie działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów wprowadzonych na rynek i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne i jakie dowody powinna przekazać. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie tunikami, przekazanie listy dystrybutorów wraz ze wskazaniem liczby produktów sprzedanych każdemu z nich oraz informację o ewentualnych skargach lub reklamacjach dotyczących tych produktów.

Pismem z 28 stycznia 2018 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że obecnie nie posiada kwestionowanych tunik w ofercie handlowej ani na stanie magazynowym, ponieważ były one wykonane w sposób wadliwy i uszyto zaledwie kilkadziesiąt sztuk. Jak wyjaśniła strona, napis wykonany na sznurkach ścierał się podczas użytkowania, dlatego po otrzymaniu informacji o wadliwości tego modelu, sznurki zostały usunięte, a tunele zaszyte. Ponadto, tuniki były sprzedawane za bardzo niską cenę, w związku z czym prawdopodobnie szybko się wyprzedały. Strona oświadczyła, że nie jest w stanie wskazać kontrahentów, którzy zakupili tuniki ze sznurkami, natomiast tunik było bardzo mało, ok. pięćdziesięciu sztuk w różnych rozmiarach. Jednocześnie strona zadeklarowała, że skontaktowała się z kontrahentami, którzy dokonywali zakupów w jej firmie tego samego

dnia, co przedsiębiorca kontrolowany przez inspektorów Inspekcji Handlowej, w wyniku czego uzyskała informację, że nie posiadają oni kwestionowanych produktów.

Pismem z 9 lutego 2018 r. organ nadzoru ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania dokumentów potwierdzających jej rolę w obrocie tunikami oraz listy dystrybutorów ze wskazaniem liczby produktów sprzedanych każdemu z nich. Ponadto, Prezes UOKiK zwrócił się do strony z prośbą o informację, ile tunik zostało sprzedanych bezpośrednio konsumentom oraz wskazał, że w jego opinii zasadne jest ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez tuniki poprzez zamieszczenie ogłoszenia na stronie internetowej albo w punktach sprzedaży tych produktów. Ponadto, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przedstawienia dowodów, że odbiorcy tunik zostali poinformowani o zagrożeniu stwarzanym przez tuniki i o konieczności wstrzymania ich sprzedaży oraz dowodów potwierdzających wycofanie tunik od odbiorców, a następnie podjęcie działań naprawczych. Ponadto, Prezes UOKiK zwrócił się o informację, czy tuniki były sprzedawane ze sznurkami jeszcze przed usunięciem opisanej w piśmie z 28 stycznia 2018 r. wady (ścieranie się napisu na sznurkach), a także czy były sprzedawane po usunięciu sznurków. Jednocześnie, organ nadzoru zwrócił się o wyjaśnienie, czy liczba ok. pięćdziesięciu tunik dotyczy wszystkich bluz, które zostały wprowadzone na rynek, czy tylko bluz wprowadzonych na rynek ze sznurkami.

Pismem z 10 marca 2018 r. strona ponownie oświadczyła, że na rynek trafiła jedynie partia próbna tunik, a ponadto wraz z ich wprowadzeniem do sprzedaży strona zorientowała się, że sznurki są wadliwe, w związku z czym zostały one wyjęte, a tunele zaszyte (jak oświadczyła strona, poprawki te zostały wykonane we własnym zakresie). Strona oświadczyła, że ponownie zwróciła się do kontrahentów, którzy robili zakupy w jej firmie tego samego dnia, co kontrolowany, tym razem na piśmie, na dowód czego przekazała wzór pisma oraz potwierdzenia nadania pism wysłanych do siedmiu kontrahentów. Strona postępowania zaznaczyła jednak, że w trakcie wcześniejszych rozmów telefonicznych z tymi przedsiębiorcami uzyskała informację, że nie posiadają oni kwestionowanych tunik. Jak oświadczyła strona, zna obowiązujące przepisy i dlatego do sprzedaży trafiło zaledwie kilka sztuk wadliwych tunik, co było winą pracownika, który nie poinformował jej o wadzie. Ponadto, ze względu na kruszenie się napisu na taśmie, sznurki od razu zostały usunięte, a tunele zaszyte. Ponadto, strona przekazała fakturę nr F/0156/17/D42 z 22 września 2017 r. potwierdzającą zakup 100 tunik od przedsiębiorcy (.....).

Pismem z 19 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania do ponownego przekazania faktury zakupu tunik w odpowiedniej formie, tj. w formie oryginału

lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii. Ponadto, zwrócił się o informację, czy strona otrzymała odpowiedzi kontrahentów na wysłane do nich pisma, a jeśli tak, wezwał ją do przekazania ich oświadczeń dotyczących stanu posiadania kwestionowanych tunik, a w przypadku dokonania przez nich zwrotów tych produktów – faktur korygujących oraz dowodów potwierdzających podjęcie działań naprawczych. Jednocześnie, Prezes UOKiK przypomniał stronie postępowania, że w poprzednim piśmie poinformował ją o zasadności ostrzeżenia konsumentów, w związku z czym wezwał ją do podjęcia stosownych działań oraz przekazania dowodów tych działań.

Pismem z 17 maja 2018 r. strona przekazała fakturę zakupu tunik w odpowiedniej formie oraz przekazała treść komunikatu dla konsumentów, który zamieściła w swojej witrynie. Jednocześnie, strona oświadczyła, że nie otrzymała informacji zwrotnej od kontrahentów w związku z wysłanymi do nich pismami.

Mając na uwadze powyższe, pismami z 25 maja 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do czterech losowo wybranych przedsiębiorców, do których strona wysłała pisma, z prośbą o informację, czy posiadają kwestionowane tuniki w ofercie handlowej.

W odpowiedzi na powyższe, wszyscy przedsiębiorcy oświadczyli, że nie posiadają tunik będących przedmiotem postępowania, a jeden z nich przekazał dodatkowo faktury zakupu od strony postępowania produktów o nazwie „tunika”, zaznaczając, że żaden z tych produktów nie posiadał elementów w postaci sznurków przy kapturze oraz zwisających poniżej dolnej krawędzi.

Pismem z 26 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wyjaśnienie, czy towar oznaczony jako „tunika”, zakupiony przez jednego z kontrahentów na podstawie przekazanych faktur z 2018 r., to tuniki będące przedmiotem postępowania po dokonanych poprawkach krawieckich, czy inny model. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 23 lipca 2018 r. strona postępowania wyjaśniła, iż po zapoznaniu się z terminem zakupu tuniki, kontrahentów, którzy w okresie wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu, dokonywali u niej zakupów, poinformowała o wadliwości tuniki i konieczności jej zwrotu. Jednocześnie strona postępowania wskazała, iż w momencie telefonicznego powiadamiania nabywców o nieprawidłowościach występujących w

produkcje, nie byli już w posiadaniu kwestionowanej tuniki oraz nie byli w stanie wskazać czy w ogóle ją zakupili.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Radosław Kwaczyński, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. „Lid-Ma-R” Radosław Kwaczyński w Kraszewie, wprowadził tuniki na rynek i jest ich dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK strona postępowania wskazała, iż jest dystrybutorem kwestionowanej tuniki i przedstawiła fakturę zakupu nr F/0156/17/D42 z 22 września 2017 r. Jabłonowie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt,

że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa tuniki z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej tuniki stanowiły wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, z których wynikało, że jej konstrukcja, z uwagi na obecność na wysokości kaptura sznurków dekoracyjnych o długości przekraczającej 7,5 cm oraz sznurków ściągających, które zwisają poniżej dolnej krawędzi ubioru, może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, wobec czego stwarza ona zagrożenie dla dzieci starszych i młodzieży.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowana tunika nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania nie zakwestionowała tych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK oparł się na wyjaśnieniach strony postępowania, z których wynika, że na rynek wprowadziła jedynie partię próbną tunik, która liczyła około 50 sztuk w różnych rozmiarach. Strona oświadczyła, że napis na sznurkach był wadliwy, ponieważ ścierał się, w związku z czym sama wyciągnęła sznurki i zaszyła tunele, aby nie narażać się na ewentualne reklamacje, a do sprzedaży trafiło jedynie kilka sztuk tunik ze sznurkami, co było wynikiem niedopatrzenia pracownika. W toku postępowania strona skontaktowała się z kontrahentami, którzy mogli być odbiorcami tunik (zgodnie z jej deklaracją robili zakupy w jej firmie tego samego dnia, co kontrolowany przedsiębiorca) i poinformowała ich pisemnie o konieczności zwrotu posiadanych egzemplarzy tego produktu. Wcześniej, podczas rozmów telefonicznych przeprowadzonych z tymi podmiotami, strona ustaliła, że nie posiadają oni kwestionowanych tunik w ofercie handlowej, co potwierdziły informacje uzyskane przez organ nadzoru w wyniku zapytań skierowanych do wybranych kontrahentów strony postępowania. Ponadto, strona postępowania zamieściła w swoim sklepie ostrzeżenie dla konsumentów, którzy mogli zakupić kwestionowane produkty.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że zagrożenie stwarzane przez produkt będący przedmiotem postępowania zostało wyeliminowane.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że organ nadzoru ustalił w toku prowadzonego postępowania, że jego strona jest dystrybutorem produktu, zasadne jest umorzenie postępowanie w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania może wynikać z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych, ale zawsze oznacza to brak przedmiotu postępowania (*vide* wyrok WSA w Lublinie z 4 listopada 2009 r., I SA/Lu 451/09). W niniejszej sprawie organ nadzoru ustalił, że strona postępowania jest dystrybutorem produktu, a zatem nie jest podmiotem, wobec którego może być orzeczona kara pieniężna określona w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem zgodnie z jego treścią, kara pieniężna za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa może być nałożona na producenta takiego produktu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 3) W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

